

Nr 267

Av herr Åkerlund m. fl., om tillsättande av en riksdagens pressombudsman.

(Lika lydande med motion nr 336 i Andra kammaren)

Inom första kammaren har från och med 1967 en särskild befattningshavare fått i uppgift att i viss omfattning taga befattning med frågor rörande behandlingen i pressen, radion och televisionen av riksdagens arbete och att utarbeta förslag till pressmeddelanden m. m. Som biträden har han två heltidsanställda riksdagsstenografer, en från första och en från andra kammaren, båda journalister. Befattningshavaren svarar för relationerna till radion och televisionen och journalisterna för bevakningen i pressen.

Beträffande radion och televisionen är befattningshavarens uppgift att granska urvalet av debattinlägg, redigeringen av programmen och programledarens kommentarer etc., allt i ändamål att se till att de informationer som lämnas genom nämnda massmedia är korrekta och att programmen ger en riktig bild av det väsentliga i debatterna. Pressbevakningen sker medelst genomgång av tidningar och fotostatering av relevanta artiklar om riksdagen och dess arbete och avser i denna del väsentligen att hålla riksdagsmännen informerade om pressdebatten. Även utåtriktade pressombudsmannauppgifter skall dock fullgöras med viss publicitet som följd, men härutinnan får verksamheten hittills anses ha haft en begränsad omfattning.

Den här angivna verksamheten bedrivs endast tills vidare försöksvis, men det har bedömts vara möjligt att fortsätta och utbygga densamma inom ramen för nuvarande personalorganisation. Detta torde vara möjligt endast under förutsättning att verksamheten bibehåller sin nuvarande starkt begränsade omfattning. Fråga är dock om icke behov föreligger av vidgade insatser.

I riksdagen har folkets valda förtroendemän att i allmänna angelägenheter anföra synpunkter och framföra förslag som enligt deras mening är väsentliga. Med hänsyn till riksdagens viktiga funktioner i samhället är det av synnerlig vikt att allmänheten kontinuerligt och sakligt hålles underrettad om riksdagsarbetet. Pressen, radion och televisionen kan icke publicera hela det väldiga material som härflyter ur detta. Vid den sovring som sker måste dock hänsyn tagas till två intressen, som i själva verket borde vara sammanfallande, allmänhetens och riksdagsmännens, nämligen att

informationer om vad som sker i riksdagen korrekt återger det sakligt viktiga och väsentliga i förslag och debattinlägg. Tyvärr är alltför ofta inriktningen den att ur materialet utvinna det som man tror vara av särskilt intresse för en bredare publik, varvid det sakligt väsentliga kommer i skymundan. Detta medför att informationen ibland blir missvisande, även om referenten bemödat sig att göra framställningen så korrekt som möjligt. Det kan inte heller undvikas att densamma ibland blir mer eller mindre starkt influerad av hans subjektiva inställning eller felaktig, helt enkelt därför att han icke i erforderlig grad behärskar sakfrågan. I sådana fall är tillrättalägganden erforderliga för att riksdagsmännens intentioner skall på ett adekvat sätt komma till allmänhetens kännedom. Med hänsyn till allmänhetens berättigade krav på objektiv och saklig information och riksdagsmännens anspråk på korrekt återgivning av deras förslag och anföranden har ett riksdagens organ i sådant sammanhang viktiga uppgifter.

Som särskild uppgift tillkommer, att den vidare behandlingen av riksdagens skrivelser kontinuerligt bör följas.

Tiden förefaller därför vara inne att ge riksdagens informationsverksamhet en fastare form under ledning av en för verksamheten ansvarig pressombudsman. Verksamheten bör i så fall göras mera utåtriktad än för närvarande i ändamål att främja en kontinuerlig, saklig och objektiv information om riksdagsarbetet samt, där så finnes erforderligt, svara för tillrättalägganden och kompletteringar av publicerade meddelanden. Att detta bör ske i samverkan med representanterna för vederbörande massmedia, t. ex. Tidningarnas Telegrambyrå och Sveriges Radio, är naturligt.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta om inrättande av en tjänst som riksdagens pressombudsman samt uppdraga åt riksdagens förvaltningskontor att utarbeta de närmare bestämmelserna för pressombudsmannens verksamhet i enlighet med de riktlinjer som anförts i motionen.

Stockholm den 24 januari 1968

<i>Henrik Åkerlund (h)</i>	<i>Holge Ottosson (h)</i>	<i>Gunnar Hübinette (h)</i>
<i>Lars Schött (h)</i>	<i>Bertil Strandberg (h)</i>	<i>Arne Svenungsson (h)</i>
<i>Ragnar Sveningsson (h)</i>	<i>Carl Eskilsson (h)</i>	<i>Paul Brundin (h)</i>
<i>Per Blomquist (h)</i>	<i>H. Bertil Lidgard (h)</i>	<i>Mary Hultell (h)</i>